

GLASRYFT

April 1986

UDGIVET AF GLASHISTORISK SELSKAB - AALBORG
Ansvarshavende: Poul Schjelder.

Indhold:

1. Jørgen Kjær Hansen - SATSFARVER - ET SVAR.
2. Svenske glaskataloger.
3. Glasværk på Døstrup Mølle.
4. Artikel af Marius Johansen.
5. Peter F. Heerings Glassamling
Udstilling på Aalborg Historiske Museum, fra torsdag den 22. maj
til 31. august 1986.
6. Referat af mødet den 29.01.1986.
7. Referat af mødet den 05.03.1986.

SATSFARVER - ET SVAR.

Lad det være sagt med det samme, at min artikel i dette tidsskrifts første nummer blev skrevet i sommeren 1979. Den blev sammen med en del billedmateriale antaget til samme års Kunst- og Antikvitetsårbog, men blev imidlertid p.gr.a. forskellige ikke-saglige uoverensstemmelser mellem forfatteren og undertegnede alligevel ikke offentliggjort den gang. Siden har den ligget urørt i skrivebordsskuffen.

Sidste sommer bad Poul Schjelder mig så om noget stof til GLASNYT, og vi talte bl.a. om emaljerede fynske opalglas, som jeg gennem mit arbejde med Aarhus Stiftstidendes "Glasbrevkasse" havde samlet en del materiale om. Men da dette forelå i spørgsmål-svarform, så en omskrivning var påkrævet, og "karenstiden" samtidig var kort, faldt jeg altså for fristelsen til at sende den arkiverede artikel, som jeg trods alt mente ville være af interesse for i hvert fald de mange nyere medlemmer af selskabet.

Denne indledende redegørelse har jeg fundet nødvendig eftersom der naturligtvis er sket fremskridt i glasforskningen i de forløbne 6-7 år. Derfor er jeg heller ikke selv helt tilfreds med enkelte sekvenser, som jeg mener, tiden kan være løbet fra, selv om de efter min mening ikke er ukorrekte. Dette gælder dog ikke det lille afsnit om satsfarver, som jeg stort set stadig mener har validitet og fortsat vil have det, og som har inspireret Mogens Schlüter til nogle kommentarer og en fortræffelig og instruktiv afhandling, der virkelig sætter focus på farveproblemer med glas.

Schlüter havde meget venligt i forvejen sendt mig en kopi af sin afhandling, og denne gestus gav mig rigelig tid til nogle overvejelser, som jeg skal forsøge at gøre rede for i så kort en form som muligt.

Et ubehageligt spørgsmål, der straks trængte sig på var: er Schlüter og Holmegaards chefkemiker i forening blevet afsindige, eller skulle det mon være mig selv, der var blevet ramt af denne lidet misundelsesværdige tilstand? Svaret var selvfølgelig givet på forhånd; thi hvad ved en amatør om glaskemi sammenlignet med to topprofessionelle i branchen?

Trist til mode over denne erkendelse slog det mig dog omsider, at vi jo øjensynligt talte (læs: skrev) totalt forbi hinanden i det tema, der hedder sollysets ultraviolette strålers misfarvning af gammelt glas affarvet med mangan og sikkert også, hvor det drejer sig om glastruders eventuelle affarvning. Og det var jo, når alt kommer til alt, disse to emner, vi var uenige om.

For selvfølgelig erkender jeg, at glas af forskellige årsager kan være blevet misfarvede under fabrikationsprocessen på de gamle glasværker.

- Det var jo nemlig præcis det, der var mit udgangspunkt i artiklen, da jeg nævnte "farvekriteriet".

Det, jeg fandt vigtigt at gøre opmærksom på, men som jeg åbenbart ikke evnede at udtrykke tydeligt nok, var at der såmænd ikke sker noget ved, at man rykker sine gamle glas frem i sollyset, hvis man synes, at de tager sig bedst ud der. Vel at mærke, hvis det sker inde i boligen.

For at få bekræftet, at almindelige vinduesruder virker som et bølgefiler mod solspektrets usynlige stråler, herunder de ultraviolette, henvendte jeg mig først til fysisk institut ved Aarhus Universitet, hvor Nis Bjerre i forsigtige vendinger, som videnskabsmænd heldigvis har for vane, sagde, at ultraviolet lys stort set bliver absorberet af almindelige vinduesglas, især hvis dette har en grønlig brudflade, som rudeglas jo har nu om stunder, hvor det jvf. Schlüters bemærkninger jo ikke er affarvet. Hvis der er tale om dobbeltruder eller termoruder med to eller tre lag glas, bliver absorberingen på det nærmeste fuldstændig. - "Men det hele trænger til en undersøgelse", føjede han til.

Mogens Hansen fra Scanglas i Korsør kunne, efter at have konfereret med virksomhedens laboratorium, oplyse, at et lag af deres almindelige ruder på 3 mm's tykkelse lader 4% af det ultraviolette lys slippe igennem. Hvis der er tale om to lag glas vil sandsynligvis 4% af de første 4% altså 0,16% af den oprindelige strålemængde passere igennem.

Når dertil kommer, at lysteknisk laboratorium på Danmarks Tekniske Højskole kan fortælle, at en glasplade på bare 1 mm's tykkelse totalt absorberer ultraviolette stråler i intervallet 200-300 nanometer d.v.s. den halvdel af hele det ultraviolette spektrum, der består af de korteste og mest aktive stråler, tror jeg, at alle ville give mig ret i, at risikoen for misfarvning ved solarisation af vore gamle glas indendøre må siges at være lig nul.

Hvad angår en eventuel solarisation af glas forårsaget af kunstige lyskilder i hjemmet, kan der ifølge sagkundskaben ses bort herfra, med mindre man ligefrem anvender kulbuelamper til oplysning af stuen.

Med hensyn til min bemærkning om glastruder på sydsiden af gamle huse, må jeg indrømme, at jeg her tænkte på vinduer og huse fra forrige århundrede, og dette burde naturligvis have været præciseret. Jeg gik ud fra, og gør det for resten stadig, at rudeglas dengang, bl.a. på grund af vanskeligheder med at skaffe tilstrækkelig rent sand, ofte blev affarvet på samme måde som alt andet "hvidtglas". Den teori bygger jeg på,

at mange af disse vinduesglas vitterlig ikke har en grønlig brudflade, men antagelsen har jeg ingen steder kunnet få verificeret, og måske var min bemærkning om disse ruders manglende misfarvning derfor lidt overilet.

Hvis der i det hele taget er nogen ide i at forsøge at adskille de tre nordjyske glasværkers produktion fra hinanden, for guderne skal vide, at det i mange tilfælde er umuligt, må jeg gentage, at for mig er der ingen tvivl om, at farvekriteriet er et vigtigt redskab, ja måske endda det bedste. Ikke brugt alene naturligvis, det har jeg iøvrigt heller aldrig postuleret, men i høj grad sammen med andre karakteristika, der måtte være typiske for et bestemt glasværk i en bestemt periode.

Jørgen Kjær Hansen

Februar 1986.

— 0 —

GENOPTRYK AF SVENSKER GLASKATALOGER

Fra vor katalogforbindelse i Göteborg har vi fået enkelte nye, rigt illustrerede kataloger og nogle ekstra eksemplarer af kataloger, der har været tilbudt før, men som hurtigt blev solgt.

Er man interesseret i nogle af nedenstående kataloger bedes man afgive bestilling til kasseren Jette Poulsen, Spartavej 3, 9270 Klarup.

Bestillinger vil blive ekspederet i den rækkefølge de indgår.

Eda Glasbruk 1890	175 sider	150 kr.
Eda Glasbruk 1929	49 sider	50 kr.
Elme Glasbruk 1926	50 sider	50 kr.
Kristalglasbruken 1904	164 sider	150 kr.
Kosta Glasbruk 1896	56 sider	75 kr.
Reijmyre Glasbruk 1899	80 sider	100 kr.

— 0 —

Glasværk paa Døstrup Mølle

I 1801 — Danmark var da i Krig — er der indkvarteret „National-Soldater“ rundt om paa Gaardene — ialt en halv Snes Stykker i Døstrup. Jeg forestiller mig, at saa godt som alle vaabensføre Mænd var Soldat i de Aar. Jeg kan saaledes nævne, at i et Skifte fra 1800 staar om min Oldefader: — Han var ikke til Stede, da han gjorde Tjeneste ved det nærhuske Regiment, hvor han havde staaet i 8 Aar.

I 1845 er Borgerne opdelt i Erhverv, og der findes da i Døstrup: 1 Gejstlig, 1 Smed, 1 Murer, 1 Skomager, 1 Skruedder, 3 Vævere, 35 leve af Jordbrug, 12 Daglejere, 3 Almisseyndere.

Omkring 1860 har Døstrup Mølle været en stor Institution. Der var dengang foruden Mølleri ogsaa Glasværk og der beskæftigedes ialt 24 Personer, deraf flere fra Udlandet.

I 1860 findes i Vedtægtsrubrikken: „En Familie bestaaende af tre Personer var ikke ut fornaa til at give de forlangte Oplysninger“.

Mens Listerne indtil 1800 er skrevet stiftligt, smukt og fejlfrit — rimeligvis ført af Læreren eller en anden „Skriftklog“ — saa bliver de herefter ført af flere Borgere og Sognet er inddelt i Tællingsdistrikter, og det var ikke alle, der beherskede det danske Sprog til Fuldkommenhed. Saaledes finder jeg i Rubrikken „Fødested“: Kussci (Korsø), Havslø (Haverslev), Stjoni (Stenild), Nørteg (Nørteg), Endvidere i Rubrikken „Stilling“: „Baren, Tjennest Karel, Farrer, Tegger“.

Kilder: Vibergs Præstehistorier, Repertorium o. Legater og milde Stiftelser, Folketællingslister, Rigsarkivet. M.

Ifølge dette avisudklip, skulle der omkring 1860 i Døstrup have været mølleri foruden et glasværk med 24 personer beskæftigede, deraf flere fra udlandet.

Efter at have gennemlæst dette avisudklip flere gange kontaktede jeg en del personer med mulig kendskab til det nævnte glasværk. Men alle svar var negative. Det kunne jeg ikke godtage, da der jo i avisartiklen var omtalt et glasværk.

Derfor kontaktede jeg lokalhistorikeren og slægtsforskeren Marius Johansen i Skørping, der straks med megen optimisme og positivitet gik ind for at undersøge sagen. Efter en rum tid har jeg nu modtaget den efterfølgende artikel med dokumentation og oplysninger om et glassliberi på Døstrup Mølle, og ikke et glasværk, som påstået i avisen.

Til slut vil jeg takke Marius Johansen for den store arbejdsindsats, med mange ture til Viborg og Døstrup, for at klarlægge sagen.

Kammerherre Mylius averterede i februar måned 1852 efter en forpagter, der ville påtage sig at opføre og drive et glasværk ved Gandrupgård, men der har åbenbart ikke meldt sig nogen, og planen om et glasværk blev udsat til 1852.

Da var kammerherren død, og det er enken, der indgår kontrakt med Just Kielgast vedrørende ledelsen af det glasværk, som er under opførelse.

I kontrakten gives der tilsagn om, at glasværket skal være færdigbygget inden udgangen af året 1853 ligesom, der gives Kielgast tilladelse til at inddrage en medinteressent i forpagtningen, men allerede 1854 må der være opstået vanskeligheder, idet det oplyses, at den unge hr. Mylius har besluttet at føre glasværket videre under navnet Mylenberg glasværk.

Den 22.09.1855 fremgår det af en annonce i Aalborg Stiftstidende at fabrikken pr. 1ste november 1855 er bortforpagtet til de herrer Kauffeldt og Kielgast.

Kauffeldt havde tidligere været ansat på Conradsminde, hvortil han var kommet fra Norge. I 1856 indgår Kauffeldt og Kielgast en lejekontrakt med ejeren af Døstrup Mølle, N. Hollesen, hvorved de formedels en afgift på 200 rdl. årlig får vandkraft til drift af 2 slibemaskiner samt værkstedslokale, der utvivlsomt har ligget tæt ved vandhjulet. Det er altså her Mylenberg Glasværk har haft mulighed for den forøgede slibeaktivitet, som finder sted omkring 1860.

Det vil falde naturligt at antage, at sliberne har været Johan Heinrich Christian Storr og Niels Christensen, denne sidste træffer vi nemlig på denne tid på Døstrup møllegård. Lejekontrakten er undertegnet 31.10.1856 og tinglyst fjorten dage efter, den har været i kraft i mindst fire år, idet den er aflyst januar 1861.

Kilder: Hindsted-herreds skøde- og panteprotokol 1856.

Iflg. skøde- og panteprotokol – læst 12-11-1856. – Cf. 481.

Lejekontrakt

Jeg møller N. Hollesen udlejer herved til de hrr fabrikanter Kauffeldt og Kielgast på Gandrupgårds glasværk vandkraft her ved Døstrup mølle til 2 slibemaskiner tilligemed det fornødne lokale på følgende vilkår:

1. Lejerne holder selv for egen regning værket vedlige.
2. Lejeafgiften er årlig 200 rdl. rigsmønt, skriver tohundrede rigsdaler rigsmønt, der betales med halvdelen hver 1ste november og 1ste maj forud og bliver således at erlægge første gang 1ste november d.å. og må ikke under noget påskud holdes tilbage over forfaldstid.
3. Lejetiden regnes fra 1ste november d.å. og vedvarer til en 1ste maj og 1ste november, efter at kontrakten et helt år forud er opsagt fra en af siderne.
4. Ejeren forbeholder sig ret til at drive kornmølle ved det samme vandhjul, som driver slibeværket.
5. Lejerne er en for begge og begge for en ansvarlige for lejeafgiften.

Vi underskrevne Kauffeldt og Kielgast erkender at have med hr. Hollesen indgået denne kontrakt, som vi forbinder os til prompte at opfylde. Således contraheret med underskrifter i overværelse af vidner.

Døstrup mølle og Gandrupgård d. 31. okt. 1856

(Sign) Kauffeldt og Kielgast

til vitterlighed

(Sign) Runge Zöllner

aflyst 8. jan. 1861.

Lejekontrakt.

Jo møller S. Høllsen udljst herved til de his fabrikanter Kauffeldt og
Kilbas på Gandrupgård's glasværke vandkraft her ved Røslup mølle
til 2 slibningsstener tilligemed det fornødne lokale på følgende vilkår:

1. Lejerne holder selv for egen regning vandet vedlige.
2. Lejergiften er årlig 200 rd. rigsmønt, skrives to hundrede rigsdalre
rigsmønt, der betales med halvdelen hver 1ste november og 1ste maj
forud, og bliver således at indlægge første gang 1ste november d. å.
og må stree under næst halvdelen tilbage over forældstid.
3. Lejetiden regnes fra 1ste november d. å. og vedvarer til den 1ste maj
og 1ste november, efter at kontrakten et helt år forud er opsagt
fra en af siderne.
4. Ejeren forbeholder sig ret til at drive lejemølle ved det samme
vandhjul, som driver slibeværket.
5. Lejerne er en for bygge og bygge for en ansvarlig for lejergiften.
Vi under skrevne Kauffeldt og Kilbas erkender, at have med Jo
Høllsen indgået denne kontrakt, som vi forbinder os til prompte
at opfylde.

Således kontraheret med underskrifter i overenselse af vidnet.

Røslup mølle og Gandrupgård d. 31. okt. 1856

(Sign) Kauffeldt og Kilbas

til vittenskab.

(Sign) Runge Føllmer.

oplyst d. jan. 1861.

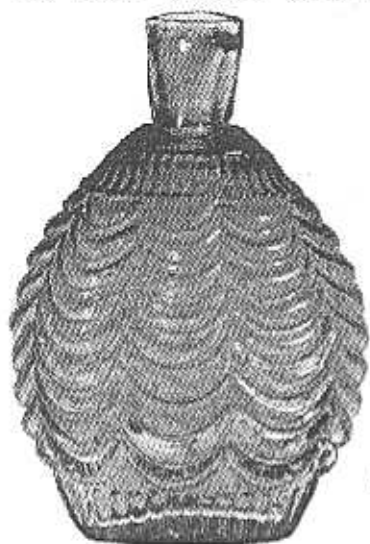
PETER F. HEERING'S GLASSAMLING

Fra torsdag den 22. maj til søndag den 31. august 1986 udstiller Peter F. Heering den samling af danske glas, som i 1974 blev vist på vel nok verdens fineste kunstindustrimuseum, VICTORIA AND ALBERT museum i London.

Samlingen var tidligere vist i Sverige, både i Växjö, i Stockholm og i Karlskrona, og blev efter London udstillet i Bristol, i Newcastle, i Birmingham og i Edinburgh.

På Aalborg Historiske Museum, som Peter F. Heering føler sig meget knyttet til, og hvor vi er stolte over at få lov til at udstille, bliver den vist, udvidet med nogle lidt senere glas, nemlig dels fra Holmegaard Kat. 1891 og dels fra Holmegaard Kat. 1900. Disse glas vil illustrere henholdsvis serviceglassets mangfoldighed i størrelser ("Derby") og gøre et forsøg på at vise forskellen mellem ældre og nyere glas af ens type eller med ens type slibninger.

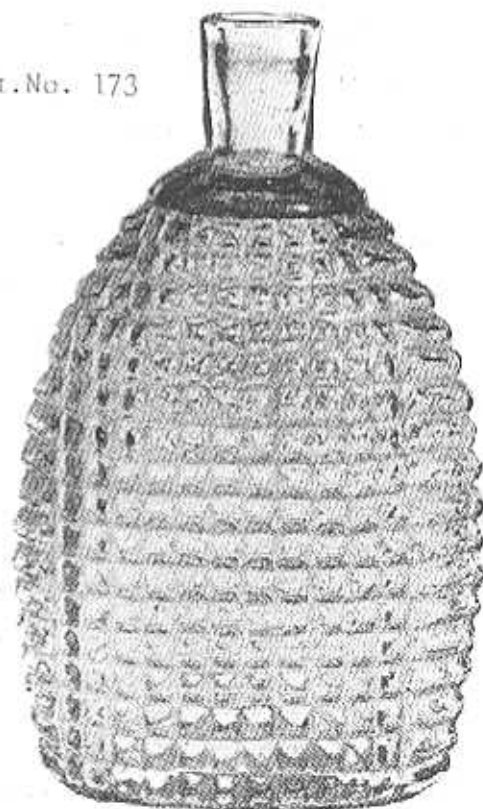
Desuden vil indgå en del vanskeligt bestemmelige glas, som vi håber, de glasinteresserede besøgende måske vil have nogle kommentarer til; det gælder bl.a. glas fra Friederichsfeldt og Flensborg glasværker, hvorfra der endnu ikke kendes kataloger.

Aalborg Kat.No. 175

På udstillingen vil fra Aalborg Kat.No. 173, lommelærke, 1/4 pot, fastblæst, ternet, blive vist både i klar, blå, grøn og olivenbrun, og yderligere Aalborg Kat.No. 175 lommelærke, 1/8 pot, fastblæst med guirlander, som - så vidt vi ved - kun kendes i klar og blå eksemplarer. Disse farver vil være udstillede, men vi efterlyser hermed oplysninger om denne lommelærke i andre farver.

Aalborg Kat.No. 173

Aalborg Historiske Museum er kendt for sit rige og let tilgængelige katalogmateriale. Alligevel vil der i forbindelse med udstillingen være ophængt aftryk af mange forskellige katalogsider, der i vid udstrækning belyser former og slibninger på mange af de på udstillingen viste glas.

Der vil også blive ophængt fotografier af de forskellige glasværker; samt originale kobberstik fra Denis Diderot's encyklopædi illustrerende fremstillingen af både glas og flasker i 1700 årene.

Klubaften den 29. januar 1986 på Aalborg Historiske Museum.

Formanden bød velkommen, hvorefter næstformanden gik over til at fokusere på aftenens "opgave". Han fortalte, at Danmark set i sammenhæng med andre lande ikke havde fremstillet selvstændige typer af glas før i nyere tid. Men at vi udelukkende lavede efterligninger af de førende europæiske glasværkers produkter. Ligeledes er det med presset glas. Her kan der dog være iøjnefaldende forskel på 2 tilsyneladende ens stykker, men også her vil det kun sjældent være muligt at placere et stykke på rette oprindelsessted, idet mange presseforme er solgt til 2 eller flere glasværker.

Efter at have fået kaffe gik vi over til aftenens emne. Medlemmerne havde fundet deres glasemner frem og katalogmaterialet blev delt ud. Herefter fik snakken livligt og de medbragte glasemner blev iagttaget (vurderet for oprindelse, alder) af det enkelte medlem og stødte man på et "mystisk" glas i den forbindelse forhørte man sig hos andre.

Et medlem havde et lysegrønt tyndt hvidvinsglas dek. med syrcatsning, som ifølge traditionen skulle være fra ca. 1850. Så gammelt kunne ingen dog give vedkommende ret i, at det kunne være, derimod mellem 1900-1930.

Et andet medlem havde en assiet med, Ålb.kat.nr. 186, vedkommende havde lagt mærke til, at formen var repareret, der var ligesom lavet et udskåret parti midtpå i begge sider. Her kunne et medlem hjælpe ved at fortælle, at netop denne rep. assietform, skulle være helt sikkert Aalborg Glasværk (iflg. tradition opsamlet af afdøde museumsinspektør Peter Riismøller). Assietten var købt i Odense i en forretning, der næsten udelukkende køber sine varer på byens dødsboauktioner.

I den forbindelse er det forresten sjovt, at hver gang man støder på den assiet, er det altid den rep. form, og hvis man ellers træffer den, er det med engelsk diamantmærkning. Jeg har ihvertfald aldrig set nogen, så måske har Ålb. Glasværk købt et rep. form fra starten. Formen er som bekendt ikke vist i andre danske kataloger.

Et medlem havde medbragt en serie fine glas med ege- og vinløv. Her fik medlemmerne mulighed for at holde dem i hånden og virkelig iagttage slibningen.

Der var mange interessante glas at se på, idet flere havde medbragt mere end et par stykker, desværre var der også nogle, som ikke havde husket dem (glemt dem på kommoden, som en sagde).

Herefter spurgte formanden om der var nogle, der havde forslag til kommende arrangementer, her blev foreslået:

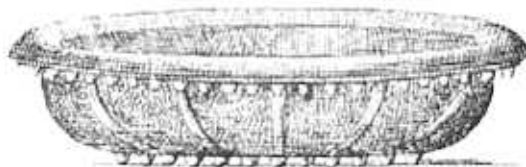
1. Foredraget om Conradsminde, Mylenberg og Ålb. Glasværk af Torben Witt (gentagelse).
2. Besøge Thorlacus-Ussing på "Conradsminde" for at se skår fra tomten (gentagelse).

Næstformanden spurgte så, om nogle havde ris/ros eller ideer til vores medlemsblad "Glasnyt" eller iøvrigt.

Flere tanker kom der ikke frem ved den forespørgsel, men hvis der er medlemmer, der ikke var tilstede, som har ideer eller forslag er de sikkert velkomne. Gør brug af vores medlemsblad.

Der blev også spurgt om: "Hvad med en bytteside i vores medlemsblad", idet vedkommende mente, at det forslag var undervejs i systemet. Hertil kunne næstformanden svare, at det var lagt på hylden foreløbig.

Jørgen F. Rønne

186

T. Brink Laursen - "Mig og min samling" - den 05.03.1986 på Aalborg Historiske Museum.

Formanden bød medlemmerne og især aftenens foredragsholder T. Brink Laursen velkommen. Mødet havde samlet fuldt hus.

Formanden gav herefter ordet til Brink Laursen, som indledte sit foredrag med kort at ridse op, hvordan han blev glassamler: Det var nok en tilfældighed, at det især blev glas, som stod hans hjerte nær, han havde altid været "tosset" med gamle ting, at det ikke blev kuglepenne f.eks. i stedet for, havde også noget at gøre med, at gamle håndværksting er funktionelle og charmerende, og det gælder især gamle glas.

Mange vil nok sige, at det er et spørgsmål om investering, men den påstand er urelevant, det var hans erfaring.

Hans samlerliv startede i 50'erne. Under et ferieophold på Tåsinge købte han et glas i en forretning, der havde glas som speciale. Det glas var han ikke stolt af idag, først senere har han erhvervet den nødvendige viden, som er et resultat af mange års samlerliv, den viden får man kun ved at stå med mange glas i hånden, samt ved at lytte til mere erfarne samlere, uden disse forudsætninger, er det vanskeligt at skelne skidt fra kanel. Samtidig var han heldig med at starte på det rigtige tidspunkt. I 50'erne var der glas nok, forfalskninger var næsten ukendte, og priserne var rimelige. Samtidig boede han i et geografisk født område (Svenstrup),

tæt på hvor de gamle glasværker Conradsminde, Mylenberg og Aalborg lå.

De glas han ejede, havde han fortrinsvis købt i forretninger i Aalborg, hos private samt på rejser, som et minde om netop denne rejse. Mange gange dukker der en ferieoplevelse op i erindringen, ved at stå med et glas i hånden, det synes han var rart.

Mange af glassene var som sagt købt i Aalborg hos de forsvundne forretninger: Toft i Jernbanegade, Karen Hamre i Brandstrupsgade, Frennenæs i Hjelmerstald og Jacobsen i Jernbanegade. Om især sidstnævnte kunne han fortælle sjove situationer. Disse besøg gav gerne anledning til en sludder, der var jo som regel 1-2 glas, man studsede over.

Herefter kom han ind på glæden ved at snakke med folk med samme interesse, og glæden ved at vise sine ting frem for samlerkollegaer og diskutere dem, som bekendt er næsten alle glas' oprindelse diskutabel, meget få glas er signeret og ingen danske før i nyere tid (efter 1930).

Interessen for at samle glas har dog også sine ulemper f.eks. rengøring og ikke mindst pladsmangel, især sidstnævnte ulemper gjorde det nødvendigt at pakke det meste væk og kun have det bedste stående fremme, og så var der ærgelsen, hvis man var uheldig at slå et i stykker, det var heldigvis sket yderst sjældent.

Tilsidst i sit indlæg kom han ind på, hvor man kunne finde hjælp, hvis der var et problem m.h.t. identificering af et glas, nemlig museerne og andre kendere. Han havde personligt kontakten afdøde P. Riismøller på Aalborg Historiske Museum en del i sin samlerstart. Det havde han mange sjove minder om.

Herefter pakkede han nogle medbragte glas ud, som han kommenterede og derefter lod gå rundt. Her var mange spændende glas lige fra ca. 1750 til omkring 1920, og de viste glas spændte vidt i oprindelse. Norske, tyske, amerikanske, franske samt for hovedpartens vedkommende danske, her var Conradsminde, Mylenberg, Aalborg samt Holmegaard, hvoraf mange var perler.

Til slut takkede formanden, under bifald, T. Brink Laursen for det gode foredrag.

Konklusion:

Det havde helt bestemt været en god aften for medlemmerne, som her måske for første gang prøvede at holde et sjældent og eftertragtet glas i hånden og virkelig fornemme dets struktur, teknik, charme og oprindelse, måske.

Jørgen Rønne

Glashistorisk Selskab - Aalborg.

Glashistorisk Selskab er stiftet i 1976 for at skabe et forum, hvor glasinteresserede kan få udbygget deres kendskab til glas og høre nyt fra mennesker, der forsker i emnet.

Hver sæson er der blevet afholdt 4-5 foredrag om både dansk og europæisk glas. Endvidere er der arrangeret en række ekskursioner til danske, norske og svenske glasværker samt relevante udstillinger.

Selskabet udgiver en gang om året optryk af gamle kataloger og prisrunder. En fortegnelse over det hidtidige genoptrykte materiale er gengivet nedenfor og kan erhverves af nye medlemmer så længe oplaget rækker.

Kontingent pr. sæson er p.t. 150,- kr. pr. medlem.

Medlemskab kan tegnes ved at indsætte beløbet på selskabets girokonto 2 24 79 41, Glashistorisk Selskab, Spartavej 3, 9270 Klarup.

Til nye medlemmer kan tilbydes eksemplarer af allerede genoptrykte katalogmateriale; alle er rigt illustrerede:

Kastrup,	plan B nr. 1,	(dateret 1886)
Kastrup,	plan D nr. 1,	(dateret 1886)
Kastrup,	plan D nr. 2,	(dateret 1886)
Kastrup,	plan D nr. 3,	(dateret 1888)
Kastrup,	plan D nr. 4,	(dateret 1895)
Kastrup,	plan D nr. 5,	(udateret ca. 1900)
Kastrup,	plan C nr. 1,	(udateret ca. 1900)
Kastrup,	plan C nr. 2,	(udateret ca. 1890)

Mappe med ovenstående 8 faksimile plancher, en formindsket gengivelse af de sidste 4 plancher i kataloget, 5 prislister og en kommenterende tekst.

- Holmegaard, katalog, 1923 (udsolgt)
- Fyens Glasværk, katalog, udateret ca. 1890
- Prisliste over Hel-Krystals Servicer, Holmegaard 1917
- Prisliste over Emballageglas og tekniske Artikler, Holmegaard 1909
- Prisliste over Flasker fra Aktieselskabet De forenede Glasværker 1903
- Holmegaards Katalog 1923 med tilhørende prisliste.